

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на
четирнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА
като разглежда докладваното от полк. СВИЛЕН Р. АЛЕКСАНДРОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20236000600010 по описа за 2023
година

и с участието на прокурора полк. Алексов, образувано по жалба от подсъдимия бивш
И. З. Я. от в.ф. – Л., от състава на в.ф. – Б., срещу Присъда № 1/19.01.2023 г. по
НОХД № 45/2022 г. на Военен съд – П..

С горната Присъда подсъдимият бивш И. Я. е признат за виновен в това, че:

За времето от 10.05.2019 г. до 12.09.2019 г., в гр. А., при условията на продължавано
престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, на пет пъти, възбудил и поддържал
заблуждение у Г. Б. Б. от гр. А., с което й причинил имотна вреда в общ размер 5 300 лева,
както следва:

- В периода 10.05.2019 г. – 13.05.2019 г. в гр. А., с цел да набави за себе си имотна облага,
възбудил и поддържал заблуждение у Г. Б., че му е необходима сумата 3000 лева за ремонт
на личния му автомобил и след продажбата на автомобила си щял да ѝ я върне. На
неустановен ден в посочения период, в гр. А. Б., му дала на ръка 3000 лева. Сумата до момента
не била върната, с което на Б. била причинена имотна вреда в размер на 3 000 лева;

- На 15.08.2019 г. в гр. А., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и поддържал

заблуждение у Г. Б. чрез провеждане на телефонни разговори и по обменни съобщения по, че му е необходима сумата 200 (двеста) лева за заплащане на такса за изгубени лични документи и издаване на нови, както и на нова дебитна карта и след продажбата на личния си автомобил щял да ѝ я върне. На 15.08.2019 г. в 15.22 часа Г. Б. от офис на „.....“ ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .. превела 200 лева на Я.. Сумата до момента не била върната, с което на Б. била причинена имотна вреда в размер на 200 лева;

- На 15.08.2019 г. вечерта, в гр. А., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и поддържал заблуждение у Г. Б. чрез провеждане на телефонни разговори и по обменни съобщения по, че му е необходима сумата 300 (триста) лева за ежедневни нужди (храна) и за явяване в ДА „.....“ по повод изгубени лична, служебна и банкова карти и след продажбата на личния си автомобил щял да ѝ я върне. На 16.08.2019 г. в 09.01 часа Г. Б. от офис на „.....“ ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .. превела 300 лева на Я.. Сумата до момента не била върната, с което на Б. била причинена имотна вреда в размер на 300 лева;

- В периода 02.07.2019 г. – 02.09.2019 г., в гр. А., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и поддържал заблуждение у Г. Б., чрез провеждане на телефонни разговори и по обменни съобщения по, че му е необходима сумата 1000 (хиляда) лева за смяна на свещите на личния му лек автомобил, като след продажбата на автомобила си щял да ѝ я върне. На 02.09.2019 г. в 16.29 часа Г. Б. от офис на „.....“ ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .. превела 1 000 лева на Я.. Сумата до момента не била върната, с което на Б. била причинена имотна вреда в размер на 1 000 лева;

- В периода 10.09.2019 г. – 12.09.2019 г., в гр. А., с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и поддържал заблуждение у Г. Б., чрез провеждане на телефонни разговори и по обменни съобщения по, че му е необходима сумата 1300 (хиляда и триста) лева за ремонт на личния му автомобил, като след продажбата на автомобила си щял да ѝ я върне. На 12.09.2019 г. в 09.42 часа Г. Б. от офис на „.....“ ЕООД – гр. А., бул. „.....“ № ... превела 800 лева на Я.. Сумата до момента не била върната, с което на Б. била причинена имотна вреда в размер на 800 лева, поради което и на основание чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, във вр. чл. 54 от НК е осъден на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в законна сила.

На основание чл.189, ал.3 НПК подсъдимият И. Я. е осъден да заплати по сметка на РС „.....“ - гр. С. направените по делото разноски в общ размер на 456.43 лева.

В жалбата се сочи, че присъдата е незаконосъобразна, тъй като при постановяването ѝ съдът не е разгледал в пълнота събраните по делото писмени и гласни доказателства. В допълнението към нея се излагат доводи в тази насока като се твърди, че съдът безкритично е приел показанията на свидетелите Г. Б., Е.К. и П. К.. В заключение подсъдимият прави извод, че е жертва на една обидена жена – Г. Б., която с показанията си и с показанията на приятелките си К. и К. е подвела състава на първоинстанционния съд да постанови осъдителна присъда спрямо него и по този начин да бъде наказан за това, че е прекратил

интимната си връзка с Б.. Искане се отменя на присъдата и оправдаване на подсъдимия по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът на подсъдимия адвокат Й. поддържа жалбата. Счита, че повдигнатото срещу подсъдимия обвинение не е доказано по несъмнен начин. Относно обвинението за сумата 3000 лева изтъква, че не са налице доказателства, че свидетелката Б. е дала тази сума на подзащитния му в А. през инкриминирания период - липсват свидетели, пред които тя е дала тази сума, както и писмен документ за удостоверяване на това обстоятелство. От представените и приети като писмени доказателства по делото квитанции, издадени от „.....“, не може да се направи извод за основанията за изпращане от Б. на Я. суми, които могат да бъдат най-различни – дарение, даване пари в заем, връщане на заем и т.н. От разпита на свидетелката Б. пред въззивният съд не се доказва по категоричен и безспорен начин обстоятелството, че тя е разполагала със сумата 3000 лева. Б. твърди, че е дала сумата 3000 лв. на подсъдимия пред офиса на банка „.....“ и щом получил парите той веднага ги внесъл в банковата си сметка, а доказателства за внасяне на такава сума липсват. Взаимоотношенията между подсъдимия и Г. Б. са изцяло гражданско - правни.

Подсъдимият поддържа жалбата и допълнението към нея по изложените в тях съображения, както и заявеното от защитника му.

Прокурорът счита, че събраните в хода на ДП, на съдебното следствие пред първоинстанционния и във въззивния съд доказателствени материали изграждат една добре изградена, конструирана и здрава доказателствена верига, която сочи еднопосочно към извършеното деяние и неговата пълна съставомерност. Поведението на подсъдимия по отношение на пострадалата свидетелка Б., както и в с.з пред въззивния съд, сочи на едно класическо поведение на добре подготвен човек с измамни наклонности; доказва едно затвърдено, установено, станало част от ЖИ.та и навиците му поведение на човек, който в момента съобразява и сглобява неотговаряща на истината своя версия. Душевното състояние на Б. и очевидно добрата информираност от страна на подсъдимия, че тя е разполагала с пари, е довело до едно продължавано престъпление, в което той се е представял за беден военнослужещ, който страда постоянно и има необходимост от средства. По този начин подсъдимият се е възползвал от нейното душевно състояние и загриженост и е получил всички посочени в обвинителния акт суми. Пледира постановената първоинстанционна присъда да бъде потвърдена като законосъобразна.

Военно-апелативният съд, като прецени всички събрани на досъдебното производство и пред основния съд доказателства и доводите на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, установи следното:

Жалбата е подадена в срок, от легитимно лице и е процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият И. Я. постъпил на служба в БА на 07.08.1992 г. във в.ф. – С.. От м.

септември 1994 г. продължил службата си във в.ф. – Л. от състава на в.ф. – Б.. Със заповед №/01.12.2021 г. на командира на в.ф. – Б. Я. е освободен от военна служба, а със заповед №/06.12.2021 г. на командира на в.ф. – Л. е отчислен от списъчния състав на военното формирование. По време на службата си се проявил като дисциплиниран, добросъвестен, изпълнителен и отговорен военнослужещ. Многократно е бил награждаван – 23 пъти и наказван – 24 пъти. Неженен, неосъждан.

В края на март 2019 г. Я., живущ гр. К., се запознал по интернет в сайт за запознанства „.....“ със свидетелката Г. Б., живуща в А.. Разменили си телефонните номера и снимки и започнали да комуникират помежду си чрез разговори по телефон и

В края на април 2019 г., след предварителна уговорка с Б., подсъдимият я посетил в А., където пристигнал с автобус на автогарата в града. Там Б. го посрещнала с личния си автомобил „.....“. Първата вечер отседнали в хотел „....“ в града, а втората вечер в нейния дом. Я. ѝ разказал, че притежавал лек автомобил „....“, но тъй като същият харчел много горИ., преценил, че било по-изгодно да пристигне с автобус.

От своя страна Б. му споделила, че на 20.06.2016 г. малкият ѝ син П.Й.И., загинал на 27 години в пътно-транспортно произшествие; че изминалите години били мъчителни за нея; че била здравословно и емоционално разстроена и си търсела човек, с когото да се разбира и да си бъдат опора в ЖИ.та. Споделила му, че в нейна полза бил издаден изпълнителен лист от 09.01.2019 г. на Апелативен съд – П., от който било видно, че застрахователна компания „.....“ – С. била осъдена и ѝ заплатила сумата 100 000 лева като обезщетение за неимуществени вреди за претърпените от нея болки и страдания в резултат на причинената смърт на сина ѝ. Разказала му, че от 1995 г. била разведена със съпруга си и че сама отгледала двете си деца. Подсъдимият ѝ споделил, че е военнослужещ; живеел сам в гр. К.; нямал деца; бил разведен от пет години; бившата му съпруга била съдия в С. и дори не желал да ѝ споменава името; нейният баща бил адвокат от дълги години в С.; след развода изплащал кредит, който бил изтеглил по време на брака си за ремонт на къщата на съпругата му, която тя наследила от баба си. Я. се държал внимателно и културно, поради което Б. му повярвала и не се усъмнила в нищо от това, което ѝ разказал за себе си. Двамата се разбрали да се видят отново през м. май 2019 г. за празника на града.

В периода 10.05.2019 г. - 13.05.2019г. подсъдимият отново пристигнал в А. с автобус и отседнал в дома на Б.. Обяснил ѝ, че е пътувал с автобус, тъй като автомобилът му се повредил – по време на движение губел инерция. При разговорите помежду им Я. ѝ споделил, че частите за ремонт на автомобила му били много скъпи, около 3 000 лв.; че трябвало да ги поръча от и не знаел какво да прави. Свидетелката Б. споделила, че можела да му помогне за тези части за автомобила, при което той я уверил, че е честен и отговорен; че е истински мъж; че не би взел пари от жена и, че никога не би я подвел. В нейно присъствие, на неустановен ден през периода 10.05.2019 г. – 13.05.2019 г., Я. провел разговор между 10.00 ч. и 11.00 ч. по телефона с човек, на когото казал „Приятелю, ти говори за частите! Ние ще обсъдим с жена ми.“. След телефонния разговор и след като вече знаел, че парите щели да му бъдат дадени от Б., двамата тръгнали към центъра на А..

Минали край свидетелката Е.К., която работела в будка на „.....“, и Б. запознала К. с Я.. В разговора Б. обяснила на К., че отивали до банката, след което двамата се отправили към центъра на града. Пред офиса на банка „.....“ на площад „.....“ Б. извадила от чантата си сумата 3 000 лв., която предварително била подготвила и взела от дома си, и я дала на подсъдимия с уговорката, че след продажбата на автомобила си ще ѝ върне парите. След това Б. влязла в банка „.....“, за да внася осигуровки, а подсъдимият ѝ обяснил, че неговата сметка е в банка Двамата се разбрали да се чакат отвън. След като Б. излязла от Банка „.....“ Я. я чакал на площада. Прибрали се в дома ѝ около 13.00 ч. Там подсъдимият провел телефонен разговор, в хода на който Б. ясно чула думите му „Приятелю, всичко е готово. Пуснах ти парите по сметката, можеш да поръчаш частите“. По време на това гостуване Я. и Б. отишли на гости в дома на братовчедка ѝ – свидетелката П. А. К. и съпруга ѝ С. И. К. в А., ул. „.....“, бл. .., ет. .., ап. ... Там подсъдимият разказал за себе си, че е военнослужещ от; служел в база близо до гр. К.; родителите му живеели отделно от него в село в К. област; притежавал автомобил „...“, който бил повреден и затова пътувал с автобус; бил дал автомобила си на ремонт и искал да го продаде, защото давал голям разход на горИ. и да си купи друг автомобил; с автомобила си бил ходил дори до гр. Р., където бил имал приятелка. При заминаването си за гр. К. Я. и Б. се разбрали той да я посети отново през месец юни.

Я. отново ѝ гостувал за периода от 21.06.2019 г. до 01.07.2019 г. Тъй като Б. работела през деня, за да не скучае Я., докато тя имала ангажимент, му оставяла лаптопа на сина си. Подсъдимият ѝ казвал вечерта, че играел на игри, на които се правят залагания и че можел да спечели пари от хазарта. Разказал ѝ, че понякога печелил пари от тази игра.

Като подарък за рождения му ден на 02.07.2019 г., Б. запазила и платила почивка за двамата от 30.06.2019 г. до 01.07.2019 г. в хотел „.....“, в близост до гр. П.. По пътя за хотела тя помолила Я. да шофира, тъй като когато минавала през мястото, където се случило ПТП-то със сина ѝ, в близост до – П., се схващали ръцете и краката ѝ. Я. ѝ отказал с мотив, че ѝ имал пълно доверие като шофьор. На 02.07.2019 г., на рождения си ден, той отпътувал за гр. К. с автобус, за да посети родителите си.

След заминаването му двамата с Б. продължили да се чуват по телефона и да си пишат по

На 15.08.2019 г. подсъдимият се обадил по телефона на Б. и ѝ споделил, че си е загубил портмонето заедно с парите, личните документи (лична карта и шофьорската книжка) и служебните документи – служебната карта и служебния пропуск. Обяснил ѝ, че му трябвали пари, за да си издаде нови документи. В джоба си имал само стотинки, а трябвало да плати и глоба за загубените документи. Казал ѝ, че нямал пари и ако можела да му изпрати 200.00 лв., които щял да ѝ върне, след като продаде автомобила си. В 15.22 часа на същата дата, от офис на ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .., с разписка за прием на паричен превод №, Г. Б. превела сумата 200 лева на името на И. З. Я. с тел. ***** до офис К. – /л. 71, том I от ДП/. Парите били получени от подсъдимия още същия ден, което той удостоверил с подписа си срещу „подпис на клиент“ /електронно извлечение от 15.08.2019 г. на л. 109, том I от ДП/.

Вечерта на 15.08.2019 г. Я. отново се обадил по телефона на Б., като ѝ обяснил, че му трябвали пари за храна докато си вземел заплатата, която пък нямало как да получи, тъй като си бил загубил и дебитната карта и единствено на нея разчитал. Убедил я да му изпрати 300 лв., като също така ѝ казал, че във връзка с изгубената си служебна карта го викали и в ДА „.....“ – С.. Обещал да ѝ върне и тези пари, след като продаде автомобила си. На 16.08.2019 г., в 09.01 часа, от офис на ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .., с разписка за прием на паричен превод №, Г. Б. превела сумата 300 лева на името на И. З. Я. до офис К. – ... /л. 70, том I от ДП/. Подсъдимият получил парите още същия ден, което лично удостоверил с подписа си срещу „подпис на клиент“ /електронно изявление от 16.08.2019 г. на л.113, том I от ДП/.

В периода 02.07.2019 г. - 02.09.2019 г. свидетелката Б. и подсъдимият се чували по телефона и си писали по Тя няколкократно го питала какво става с автомобила му, а той ѝ отвърщал, че и свещите на същия били за смяна и трябвало да купи нови, за което му били нужни 1 000 (хиляда) лева. Поискал от нея тези пари с обещанието да ѝ ги върне след продажбата на автомобила си. На 02.09.2019 г., в 16.29 часа, от офис на ЕООД – гр. А., ул. „.....“ № .., с разписка за прием на паричен превод №, Б. превела сумата 1 000 лева на името на И. З. Я. с тел. ***** до офис К.-...д /л. 69, том I от ДП/. На 03.09.2019 г. подсъдимият получил лично тази сума, което удостоверил с подписа си срещу „подпис на клиент“ /електронно изявление л. 107, том I ДП/.

Б. и Я. имали резервация за курортен комплекс „.....“, платена от Б. още през м. май 2019 г., за която почивка на море имали уговорка от месец май 2019 г. На 09.09.2019 г., по време на поредния им телефонен разговор, подсъдимият споделил с Б., че разполагал със 100.00 лв. до заплата, която получавал на 20 число. Тогава Б. му съобщила, че ще отмени резервацията, което и направила. Била ѝ възстановена обратно сумата от 540.00 лв. с платежно нареждане от 10.09.2019 г., в което е отразено „анулиране на резервация №.....“ /л. 46, том IV ДП/. В последващ телефонен разговор тя му казала, че не желаела повече той да ходи в А. и че връзката между тях не можела повече да продължава; че достатъчно е преживяла и не можела повече да му помага финансово, още повече, че били минали три месеца от смъртта на майка ѝ. От своя страна подсъдимият ѝ казал, че бил изненадан от реакцията ѝ, тъй като бил пуснал рапорт да се премести да работи в след Нова година и че искал да живее при нея в А..

Около 1 – 2 дни по-късно Я. се обадил отново на Б. много разтревожен и ѝ обяснил, че автомобилът му бил готов, но ремонтът му струвал 1 300 лв., с които пари той не разполагал и разчитал само на нея. Молил я много. Уведомил я, че майсторът бил бесен, притискал го, настоявал да си вземе автомобила и да си плати парите. Тя му обяснила, че не можела да му даде толкова пари и го посъветвала да поиска от приятели и колеги. На следващия ден подсъдимият отново ѝ се обадил. Обяснил ѝ, че е взел от двама колеги по 250 лв. и му трябвали още 800 лв., които ѝ поискал, тъй като нямало от кого да ги вземе. Отново обещал да ѝ върне тези пари след продажбата на автомобила си. На 12.09.2019 г., в 09.42 часа, от офис на ЕООД – гр. А., бул. „.....“ № .., Б. превела сумата 800 лева на името на И. З. Я.

с тел. ***** до офис К.-... с разписка за прием на паричен превод № /л. 68, том I ДП/. Парите подсъдимият получил същия ден, видно от неговия подпис срещу „подпис на клиент“ /електронно изявление на л. 111, том I ДП/.

След 30.09.2019 г. подсъдимият Я. блокирал свидетелката Б. по телефона и по, след което двамата не са се срещали и комуникирали.

В разговорите помежду им преди да я блокира, Я. уверявал Б., че е платил на майстора, щял да си вземе автомобила, да го остави в автосалон в гр. К. и дори същият да струвал 12 – 15 хиляди лева, щял да го продаде за 7 – 8 хиляди лева и веднага щял да ѝ върне парите, които му била давала.

След 30.09.2019 г. Б. се опитвала да се свърже с подсъдимия, дори и от други телефонни номера звъняла, но Я. не ѝ вдигал. Тя му изпращала и съобщения по, в които го питала кога ще ѝ върне сумите, но отговор от страна на подсъдимия не последвал.

За парите, които Г. Б. била дала на подсъдимия, тя споделила със свидетелите Е.К., П. К. и Н.П./нейна сестра/, като П. я посъветвала да предприеме действия спрямо него.

След като изминал определен период от време и Я. не ѝ се обаждал и не отговарял на съобщенията ѝ, на 14.08.2020 г. Г. Б. депозирала жалба до РП – А.. До настоящия момент подсъдимият Я. не ѝ е върнал сумата 5 300 (пет хиляди и триста) лева.

Видно от заключението на графическата експертиза, изготвена с протокол № ../04.01.2021 г., подписите, положени след „Подпис клиент“ и над „И. З. Я.“, в документите: разпечатка от електронно изявление №/15.08.2019 г. за приемо-предаване на паричен превод №; разпечатка от електронно изявление №/16.08.2019 г. за приемо-предаване на паричен превод №; разпечатка от електронно изявление №/03.09.2019 г. за приемо-предаване на паричен превод № и разпечатка от електронно изявление №/12.09.2019 г. за приемо-предаване на паричен превод №, представляват изображение на графичния рисунок на подпис изпълнен от подсъдимия И. З. Я., ЕГН ***** /л. 83 – л. 88 ДП/.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е квалифицирал деянието на обвиняемия като престъпление по чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК и му е наложил цитираното по – горе наказание.

За правилното изясняване на обстоятелствата по делото и в изпълнение задълженията си по чл. 13, 14 и 107, ал. 2 НПК настоящият състав проведе повторен разпит на подсъдимия и на свидетелката Г. Б. и допусна и разпита като свидетел С. К. /заличен като такъв от първоинстанционния съд/. Изиска Справка от Началника на управление „.....“ Банка ЕАД в какъв срок се осчетоводява транзакцията и кога същата се отразява по сметката на клиент на Банката – физическо лице при теглене от с дебитна карта и при превод от банкова сметка, както и точния час, дата и място на теглене от от банковата сметка № на подсъдимия в тази банка на сумите: 300 лв. на 09.05.2019 г.; 700 лв. на 10.05.2019 г.; 300 лв. на 13.05.2019 г.; 400 лв. на 21.06.2019 г.; 600 лв. на 21.06.2019 г., както и на направената от него вноска РС в размер на 3000 лв. на 25.06.2019 г. Изиска от

Директора на Дирекция „.....“ на „.....“ АД /правоприемник на „Банка“ АД/ оригиналните файлови записи в цялост на магнитен или оптичен носител от камерите за видеонаблюдение пред входа на офиса на „Банка“ АД, находящ се на площад „.....“ в А., за периода 08.00 часа на 10.05.2019 г. до 17.00 часа на 15.05.2019 г., както и справка дали и кога е закрит този офис. От Началника на управление „.....“ на „Банка“ ЕАД изиска оригиналните файлови записи в цялост на магнитен или оптичен носител от камерите за видеонаблюдение пред входа и в салона на офиса на банката, находящ се на площад „.....“ № .. в А., за периодите от 08.00 часа на 10.05.2019 г. – 17.00 часа на 15.05.2019 и от 08.00 часа – 17.00 часа на 25.06.2019 г.; справка в колко часа на 25.06.2019 г. лицето И. З. Я., ЕГН *****, е внесъл на каса в този офис сумата 3000 лв. – „Вноски РС“ и оригинала на документа, с който е извършена тази вноска.

От получения отговор с писмо рег. №от 05.05.2023 г. от Началника на управление „.....“ на „Банка“ ЕАД и приложените към писмото оригинали на операционна бележка № .. от 25.06.2019 г. се установи, че сумата 3000 лв. е внесена от подсъдимия в 10.30.56 часа на 25.06.2019 г. на каса в клон на банка в А.. Съгласно изискванията на нормативните документи архив от охранителни камери се съхранява за срок от 30 дни, поради което банката не разполага със записи от месеците май и юни 2019 г.

От получения отговор с писмо изх. №от 23.05.2019 г. от Началник отдел „.....“ на „.....“ АД се установи, че системите за на „.....“ са програмирани да съхраняват записи от охранителните камери за срок до 60 дни, съгласно чл. 56, т. 4 ЗЧОД, поради което не могат да представят записи за периода 10-15.05.2019 г. и 25.06.2019 г.

След задълбочен и внимателен анализ на всички събрани на досъдебното производство и пред двете съдебни инстанции писмени и гласни доказателствени средства, настоящият състав намира първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна.

Съставът на Военен съд П., в съответствие с разпоредбата на чл. 303, ал. 3 НПК, е подложил на детайлна и обективна преценка всички доказателствени средства и е направил законосъобразен извод, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК. Мотивите са обосновани, изчерпателни и кореспондират с приетата фактическа обстановка и формалната логика. Изготвени са съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 НПК, в тях съдът по убедителен начин е отговорил на въпросите по чл. 301, ал. 1 НПК и позволяват на страните и на въззивната инстанция да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда.

Приетата от съда фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. Изводите за релевантните обстоятелства и факти са формирани в съответствие с информацията от събраните доказателства, а аргументите на съда обхващат всички доказателства и доказателствени източници. Събраните на съдебното следствие пред въззивната инстанция гласни и писмени доказателствени средства допълват и потвърждават фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд.

По делото безспорно е установено, че в инкриминираните периоди 10 -13.05.2019 г. и 21.06.

- 01.07.2019 г. подсъдимият е гостувал на свидетелката Б. в дома ѝ в гр. А., както и че за периода 15.08 - 12.09.2019 г. тя му е изпратила от офис на „.....“ в гр. А. на четири пъти парични суми на обща стойност 2300 лв., подробно опи.... в мотивите и диспозитива на присъдата, който Я. лично е получил в гр. К., видно от приложените по делото четири броя разписки за прием на паричен превод, саморъчно подпи.... от него. Горното се потвърждава по категоричен начин и от приложените на л. 103 - 104, т. 2 и л. 39, т. 4 ДП писма на командир в.ф. за служебната ангажираност на Я. в посочените периоди; от посочените в мотивите четири електронни изявления; от показанията на свидетелката Г. Б. пред основния съд и пред настоящия състав; от заключението на назначената на досъдебното производство графическа експертиза и обясненията на подсъдимия пред основния съд и пред настоящия състав, който не оспорва тези факти.

Правилно при постановяване на присъдата си основният съд изцяло е дал вяра и се е позовал на показанията в хода на съдебното следствие на Г. Б. в разпита ѝ като свидетел и в очната ѝ ставка с подсъдимия. Показанията ѝ са последователни и логични и в тях тя подробно и непротиворечиво описва всички събития след запознаването си с подсъдимия. Показанията ѝ пред настоящия състав не се различават от тези на съдебното следствие пред основния съд, а ги детайлизират и допълват.

Показанията на Б. относно заявеното от Я. пред нея, че притежавал лек автомобил „...“, който имал нужда от ремонт, както и че се нуждаел от пари за този ремонт, се подкрепят от показанията на свидетелите П. К. и С. К. на досъдебното производство /на първата пред съдия, приобщени към доказателствения материал от основния съд на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 НПК, а на втория – от въззивния състав на същото основание/, в чийто дом Я. и Б. са гостували при посещението на подсъдимия в А. в периода 10 - 13.05.2019 г.

Показанията на Б. в частта им, че е дала на подсъдимия сумата 3000 лв. на 10 или 13.05.2019 г. пред офиса на банка „.....“ на площад „.....“ в А. се потвърждават от показанията на свидетелите Е.К., П. К. и Н. П., пред които Б. е споделила след заминаването на подсъдимия за гр. К., че му е дала тази сума за заплащане ремонта на лекия му автомобил „...“.

Показанията на тези трима свидетели, макар и косвени гласни доказателствени средства, са еднопосочни с тези на Б..

Правилно основният съд е дал вяра на показанията на Б., че е изпратила по „.....“ на подсъдимия по негови искания и по изтъкнатите от него причини в гр. К. на 15.08. и 16.08.2019 г. и на 02 и 12.09.2019 г. посочените в присъдата парични суми в общ размер от 2300 лв. Настоящият състав не даде вяра на обясненията на подсъдимия, че Б. му е изпращала тези суми за облекло, храна и т.н., тъй като е искала да продължи връзката си с нея. Самият факт, че на тези дати тя му е изпращала точно определени суми и то не големи по размер потвърждава именно нейните твърдения. Особено показателен е случаят за изпратените суми от 200 и 300 лв. съответно на 15 и 16.08.2019 г. Ако Б. е искала да му изпраща тези пари за облекло, храна и други лични нужди не би направила това с малки суми в два последователни дни, а би му изпратила наведнъж по - голяма сума. Показанията на Б. относно причините да му праща по тези суми се потвърждават и от показанията

на свидетелките Е.К. и П. К., пред които Б. е споделила тези факти.

Законосъобразен е изводът в мотивите на атакуваната присъда относно субективната страна на престъплението. При престъплението „измама“ заблуждението е метод, средство или начин да се мотивира друго лице да вземе решение и да извърши акт на имуществено разпореждане, с което непосредствено се причинява имуществена вреда.

От субективна страна наказателната измама се характеризира с пряк умисъл и задължително включва и специална цел или намерение за извличане на имотна облага, какъвто е настоящия случай.

За прекият умисъл на Я. сочи неговото поведение по отношение на Г. Б., която след смъртта на нейния син, нейния бивш съпруг и нейната майка, е била с наранена психика и е търсила човек, на когото да се довери и разчита. След като при първото си посещение през месец април в А. от разговорите си с Г. Б. подсъдимият узнал, че тя е била спечелила сумата 250 000 лв. от държавната лотария и е получила 100 000 лв. обезщетение от застрахователна компания „...“ по повод смъртта на сина си при ПТП за претърпени неимуществени вреди, той е решил да се възползва и се е възползвал от нейното душевно състояние и загриженост и е получил всички, посочени в обвинителния акт суми. През целия период на връзката им Я. се е представял за беден военнослужещ, който постоянно страдал и имал необходимост от средства. От нейното поведение подсъдимият разбрал, че Б. го е харесвала и е желала да има с него бъдеща продължителна връзка, поради което е решил да се възползва от това за извличане на имотна облага за себе си. Той е съзнавал, че фактите и обстоятелствата, който е излагал пред Б. относно притежавания от него лек автомобил ..., нуждата от негов ремонт и заплащането на ремонта; семейното си положение на разведен; загуба на лична карта, служебна карта, пропуск и дебитна карта не са истина, и че по този начин възбужда и поддържа у нея заблуждение, че в действителност нещата са такива, каквито той ѝ ги представя. Съзнавал е, че Б. му се е доверявала и е вярвала на обещанията му, че след продажбата на автомобила си щял да ѝ върне всички получени от нея пари. Касае се именно за наказателна измама, а не за измама в гражданското право, тъй като с действията си подсъдимият е целял да набави за себе си имотна облага, изразяваща се в получените от Б. пари. Именно неговите лъжи по повод изброените по горе пред Б. обстоятелства са мотивирали у нея заблуждение, че нещата действително стоят така, както той ѝ ги е представял. В тази насока относно сумата 3000 лв. основният съд правилно е посочил уверенията на Я. към Б., че действително е внесъл тази сума в сметката си в офиса на банка в А. докато тя е била в офиса на банка „...“. Законосъобразно съдът е отчел и привидно проведените от него разговори по телефона преди излизането им и след връщането им в дома на Б. същия ден. По време на първия разговор между 10.00 ч. и 11.00 ч. Б. чула думите му: „Приятелю, ти говори за частите! Ние ще обсъдим с жена ми“. След връщането им в дома ѝ, по време на втория разговор тя чула думите му: „...Приятелю всичко е готово. Пуснах ти парите по сметката, можеш да поръчаш частите...“.

За умисъла на подсъдимия сочи и съдържанието на приложеното по делото извлечение от банковата му сметка в банка на л. 20-41, т. 2 ДП. От него е видно, че през

инкриминирания период Я. е разполагал с достатъчно парични средства, които редовно е теглил с дебитната си карта - на 03.05.2019 г. той е усвоил кредит от 20 000 лева, а от поделението всеки месец са му превеждали заплата от 20-то до 23-то число. Този факт, както и изтъкваните от него пред Б. причини за исканите и получени пари през месеците май, август и септември 2019 г., са доказателство за неговото измамно поведение спрямо нея с цел получаване на пари. В тази насока са неговото представяне пред Б. - военнослужещ; живеел сам в гр. К.; нямал деца; бил разведен от пет години; бившата му съпруга била съдия в С., на която дори не искал да ѝ споменава името; баща ѝ бил адвокат от дълги години в С.; след развода изплащал кредит, който бил изтеглил по време на брака си за ремонт на къщата на съпругата му, която тя наследила от баба си; както и поведението му пред пострадалата - че е човек на ръба на мизерията, който едва свързва двата края и благодарение на нея успява да поддържа някакво мъжко достойнство, и който обещава да ѝ върне незабавно всички получени от нея пари щом продаде автомобила. Пред въззивния състав самият подсъдим също заяви, че винаги е разполагал с пари.

В подкрепа на горното са и обстоятелствата, че Я. и неговите родители никога не са притежавали моторно превозно средство, а подсъдимият никога не е притежавал свидетелство за правоуправление на МПС - писмо рег. № от 16.10.2020 г. от МВР - Сектор ПП и КАТ – К. /л. 116, т. 1 ДП/, справки за нарушител/водач на МПС /л. 118 и л. 119, т. 1 ДП/ и справки за притежаване на МПС /от л. 120 до л. 127, т. 1 ДП/.

Престъплението е осъществено и от обективна страна – от действията на подсъдимия за Б. е настъпила и конкретна имуществена вреда в общ размер 5300 лв. В случая Я. е осъществил и двете форми на изпълнителното деяние на измамата. След като възбудил у Б. заблуждение относно семейното и имущественото си положение - че притежавал лек автомобил ..., който се нуждаел от части и ремонт; че имал нужда от пари защото си бил изгубил личните и служебните документи и било необходимо да си изкара нови; че след като ремонтира автомобила си и го продаде ще ѝ върне всички получени от нея пари, той е поддържал тези неверни представи у нея. Относно сумата 3000 лева въвеждането и поддържането на заблуждение у Б. от подсъдимия с цел да набави за себе си имотна облага е било директно, а относно останалите суми – чрез разговори по телефона и обменни съобщения по

Деянията в рамките на продължаваното престъпление са били довършвани с предаването от Б. на съответните суми на ръка при първото деяние, и изпращане по - при останалите четири деяния. Основния съд е изложил подробни съображения за осъществяването на деянието от обективна страна и защо се касае за продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 НК на стр. 20 от мотивите, които настоящият състав изцяло споделя и не намира за нужно да ги повтаря.

Настоящият състав не даде вяра на обясненията на подсъдимия, че не е получавал от Г. Б. сумата 3000 лева както в твърдения от нея период през месец май 2019 г., така и по време на цялата им връзка през тази година. В тази връзка е неоснователно възражението на защитника му, че по делото липсват доказателства за това, тъй като няма свидетели, пред които е дадена тази сума, както и писмен документ, удостоверяващ това обстоятелство.

Безспорен е фактът, че за предадените от Б. на подсъдимия 3000 лв. няма съставен документ, както и свидетели на това предаване. Както вече бе посочено по – горе, правилно основният съд е дал пълна вяра на показанията на свидетелката Г. Б., които косвено се потвърждават от показанията на свидетелите К., К. и П., пред всяка от които Б. е споделила впоследствие този факт. В чл. 240 ЗЗД липсва специално изискване договорът за заем да бъде сключен в писмена форма. Съгласно чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК свидетелски показания се допускат във всички случаи, освен ако се отнася до установяване на обстоятелства, за които по закон се изисква писмен акт, както и за установяване на договори на стойност повече от 5000 лева. За горното сочи и обстоятелството, че на 25.06.2019 г., по време на следващото си гостуване на Б., подсъдимият е внесъл на каса по собствената си сметка точно сумата 3000 лева в офис на банка в А..

Въззивният съд не даде вяра на обясненията на подсъдимия в с.з. от 14.06.2023 г., че при гостуването си на Б. през месец юни 2019 г. е носел в себе си в брой сумата 3000 лв., която е внесъл в банковата си сметка на 25.06.2019 г. в офиса на банка в А., тъй като имал намерение да си закупи моторна косачка от техническо изложение на П. панаир, и която сума бил събрал от тегления в предходен период с дебитната си карта от ... в гр. К.. Проявите на П. панаир са различни изложения. От програмата на панаира за 2019 година, която е общодостъпна в интернет пространството е видно, че през месец юни не е имало технически изложения, по време на които евентуално би се предлагала такава техника и съответно подсъдимият би имал възможност да си я закупи. Международния технически панаир е проведен в периода 23-28.09.2019 година.

Неоснователно е възражението на адвокат Й., че изпратените чрез „.....“ през месец август и септември 2019 г. от свидетелката Г. Б. на подсъдимия суми не са по твърдените от нея причини, а могат да бъдат като дарение, предаване на пари взимане, връщане на заем или други, тъй като в приложените по делото квитанции липсвали посочени основания за изпращането им. На стр. 15 от мотивите си основният съд подробно е изложил съображения в тази насока, като е обсъдил писмо изх. №/24.11.2020 година от „.....“ Р. на л. 102, т. 1 ДП. В писмото е посочено, че на подателите по пратки/парични преводи се съставя единствено клиентски картон, в който се записват данните на клиента, като не се посочва никакво основание, което фирмата изпращач е длъжна да отрази в този картон. Съображения защо настоящият състав дава пълна вяра на показанията на Г. Б. в тази насока бяха изложени по – горе.

Неоснователно е твърдението на адвокат Й., че в показанията си свидетелката Б. твърди, че е дала сумата 3000 лв. на подсъдимия пред офиса на банка „.....“ и щом получил парите, той веднага влязъл в офиса и ги внесъл в банковата си сметка, каквито доказателства липсват. Никъде в показанията си пред основния съд и пред настоящия състав Б. не твърди това. Напротив, тя добросъвестно и последователно заявява: ...“Когато му дадох тези 3000 лв. не съм се обръщала да видя дали влиза в банка Аз влязох в другата банка да си свърша служебната работа. Когато излязох, той вече беше отвън, каза, че е внесъл парите и всичко е готово, обади се на приятеля си когато се прибрахме в къщи и каза, че парите са внесени...”

– л. 230, т. 2 нощ 45/2022 г. очна ставка между нея и подсъдимия. В с.з. от 24.04.2023 г. пред въззивния състав тя отново заявява „Пред вратата на банката му дадох парите.....Той си ги сложи в якето и каза, че отива да ги внесе в сметката си в банка „....“, а аз влязох в банка „.....“...Срещнахме се след около 15 минути...той ме чакаше отвън пред офиса на банка „.....“. На въпроса й дали е внесъл сумата по сметката си в банка подсъдимият й отговорил, че „...всичко е готово...“ – 33 гръб внохд № 10/2023 г. В потвърждение на думите му пред Б. е и заявеното от Я. след прибирането им в дома на Б. около 13.00 ч. в проведения от него с неустановено по делото лице телефонен разговор „...Приятелю, всичко е готово. Пуснах ти парите по сметката, можеш да поръчаш частите...“. Тези й показания косвено потвърждават случилото се в действителност, а именно, че Я. всъщност не е внесъл тази сума в своя сметка или в сметка на друго лице в офиса на банка в същия град в този период. За това сочат приложеното на лист 20 - 41 т. 2 ДП извлечение от банковата сметка № с титуляр подсъдимия в банка и писмо с изх. №от 06.01.2022 г. на Началник управление „.....“ на банка От писмото и от банковата му сметка е видно, че в периода 10-13.05.2019 г. Я. не е правил касови вноски в банка по своя сметка или по сметка на трето лице /л. 65, т. 4 ДП/. От извлечението на банковата му сметка № обаче се установява, че по време на гостуването си на Б. през месец юни 2019 г., Я. е внесъл точно сумата 3000 лв. в офиса на банка в А. в 10.30.56 часа на 25.06.2019 г. с основание „вноска РС“, която операция той е удостоверил саморъчно с подписа си. Самият подсъдим потвърди този факт, както и подписа си на операционните бележки в с.з от 14.06.2023 г. пред настоящия състав. Горното обстоятелство се потвърждава и от писма рег. №от 06.04.2023 г. и рег. №от 05.05.2023 г., /л.20-21 и л. 45 внохд № 10/23 г. по описа на ВАпС/, както и от приложените към второто писмо оригинал и заверено копие на операционна бележка.

Неоснователно е възражението на адвокат Й., че по делото не е доказано по безспорен начин обстоятелството, че Г. Б. е разполагала със сумата 3000 лева, която същата твърди, че е дала на подсъдимия. В показанията си пред въззивният съд свидетелката Б. добросъвестно заяви, че не е теглила тази сума от своя банкова сметка, а е разполагала с нея в дома си, и че тези пари е събирала от месечните си доходи. Горното е нормално за човек, който през този период е работил и е имал доход и няма основания да не се даде вяра на тези й твърдения.

Неоснователно е твърдението на адвокат Й., че взаимоотношенията между подсъдимия и Г. Б. са изцяло гражданско - правни. Защо се касае за наказателно – правна измама вече бе изложено в мотивите по – горе.

Неоснователно е възражението на подсъдимия, че през 2019 година празникът на А. е бил на 28.05., поради което е невярно твърдението на Б., че му е дала сумата 3000 лева в периода 10-13.05.2019 г., който период тя свързва с празника на града. От интернет пространството е известно, че през 2019 година пролетните културни празници в А. са започнали на 24.04.2019 г. и са завършили на 12.05.2019 г., който ден е бил и „Ден на А.“ и в него за времето от 09.00 часа до 22.00 часа в града са били проведени различни мероприятия.

Неоснователно е твърдението в жалбата, което се поддържа и в пледоарията на адвокат Й.,

че действията на свидетелката Б. са на обидена и огорчена жена, която търси отмъщение и е заинтересувана от изхода на делото, тъй като е имала интимна връзка с подсъдимия, която е била прекратена от него. От показанията на Б., на които настоящият състав дава пълна вяра по изложените вече съображения, се установява, че след 30.09.2019 г. подсъдимият я е блокирал по телефона и не отговарял на нейните обаждания и съобщения и не ѝ връщал дадените му от нея пари. Въпреки това, в продължение на десет месеца Б. не предприела никакви мерки спрямо него. Едва след като била мотивирана от свидетелките Е.К., П. К. и Н.П. да сигнализира компетентните органи, тъй като Я. би могъл да измами по същия начин и други жени, на 14.08.2020 г. тя подала жалба с вх. № в Районна прокуратура А. /л. 26 – 28 т.1 ДП/. Освен това, в очната си ставка с подсъдимия тя добросъвестно заявява „Не искам повече от това което съм дала и си ме молил...“ /л. 229 нощ 45/2022 г., т. 2/. Б. спокойно е могла да впише в жалбата си и по – късно да потвърди в показанията си като свидетел, че е дала на подсъдимия много по – голяма сума, но не го е направила. Не е подала в настоящото производство и граждански иск срещу Я. за сумата, която е загубила. За извършеното от подсъдимия престъпление по чл. 209, ал. 1 НК се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от една до шест години. При определяне размера на наложеното на подсъдимия наказание от две години „Лишаване от свобода“ при условията на чл. 54 НК основният съд е приел като смекчаващи отговорността обстоятелства чистото му съдебно минало и добрите му характеристични данни като военнослужещ, а като отегчаващи отговорността обстоятелства - продължителността и упоритостта на престъпното му действие и липсата на критично отношение към извършеното. За да отложи изпълнението на наказанието за срок от четири години на основание чл. 66 НК, съдът е съобразил добрите му характеристични данни като военнослужещ, обстоятелството, че в резултат на деянието му е освободен от военно служба и чистото му съдебно минало

Въззивният състав счита, че основният съд неправилно е приел като отегчаващо отговорността обстоятелство „липсата на критично отношение към извършеното“ у подсъдимия. Недопустимо е при индивидуализация на наказателната отговорност да се правят изводи, които са в противоречие с презумцията за невинност в наказателния процес. Щом обвиняемият /подсъдимият/ се счита за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда /чл. 16 НПК/, същият не е длъжен да има и поведение, което пряко или косвено да подкрепя обвинението. Изразяването на самокритичност към собствената престъпна дейност означава точно такава подкрепа, тъй като трябва да съдържа разбирането му за справедливостта на повдигнатото му обвинение и на произтичащата от него санкция. Самокритичността е невъзможна от обективна страна без самопризнание, защото няма спор, че обвиняемият /подсъдимият/ не само не е длъжен да признава обвинението, но и въобще не е длъжен да дава обяснения по него.

Наложено на Я. наказание „Лишаване от свобода“ за срок от две години е близо до предвидения минимум и е справедлив по размер. Същото законосъобразно е определено при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, макар в мотивите си основният съд да не е посочил изрично това.

Законосъобразно изпълнението на наказанието „Лишаване от свобода“ е отложено за срок от четири години. Правилно е отчетено, че Я. е с чисто съдебно минало и с добри характеристични данни, и че с условното осъждане ще се постигнат целите на наказанието и неговото поправяне, поради което не е необходимо изолирането му от обществото. Този срок е справедлив с оглед проявената от подсъдимия упоритост и продължителност на осъществяване на престъплението.

По делото не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито пък някое от тях е изключително по своя характер, за да се приеме, че и най – лекото, предвидено в закона наказание, би се оказало несъразмерно тежко и се приложи разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК.

Подсъдимият Я. законосъобразно е осъден да заплати по сметка на Регионална служба „.....“ - гр. С., направените по досъдебното производство разноски в общ размер 456.43 лв., от които 256.43 лв. за изготвената на ДП графическа експертиза и 200.00 лв. за явяване и изслушване на вещото лице в хода на съдебното следствие с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК.

Пред въззивната инстанция са направени деловодни разноски за пътни пари на свидетеля С. И. К. в общ размер 119.73 лв., които подсъдимият на основание чл. 189, ал. 3 НПК следва да бъде осъден да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на Военно – апелативния съд.

При извършената служебна проверка, Военно - апелативният съд намира, че при разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правата на страните по делото и че липсват основания за отменяне или изменение на присъдата, поради което и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 1/19.01.2023 г. по НОХД № 45/2022 г. по описа на Военен съд – П..

ОСЪЖДА подсъдимия бивш И. З. Я. да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на Военно – апелативния съд направените по внохд №10/2023 г. по описа на ВАпС деловодни разноски в общ размер 119.73 лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____